

Čís. 719.

Obhájce nemůže podatí zmateční stížnost proti vůli odsouzeného.

(Rozh. ze dne 31. ledna 1922, Kr II 838/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném sezení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Moravské Ostravě ze dne 18. října 1921, jímž byl obžalovaný uznán vinným přechodem dle § 23 čís. 4 cís. nařízení ze dne 24. března 1917, čís. 131 ř. zák.

Důvody:

Po vyhlášení rozsudku prohlásil obžalovaný, jak v jednacím protokolu jest zjištěno, v přítomnosti obhájce, že se vzdává opravných prostředků; přes to ohlásil obhájce včasné zmateční stížnost a provedl ji také na základě zmatečních důvodů čís. 5 a 9 § 281 tr. ř. Dle § 1 čís. 1 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. z roku 1878 náleželo již sborovému soudu první stolice opovězenou zmateční stížnost zavrhnouti, protože dle § 282 odstavec první tr. ř. oproti vůli obžalovaného stěžovati si mohou rodiče anebo poručník nezletilého obžalovaného. Obhájce, ohlásivší zmateční stížnost, jednal tedy proti jasnému ustanovení zákona a to o své vůli, když byl přítomen při zmíněném prohlášení svéprávného obžalovaného. Bylo proto zmateční stížnost dle § 4 čís. 1 procesní novely zavrhnouti jako nepřipustnou v poradě neveřejné.

Čís. 720.

Předražování (§ 20 cís. nař. ze dne 24. března 1917, čís. 131 ř. zák.).

Ten, kdo podloucně obchoduje předměty potřeby, nemá nároku ani na to, by mu byl přiznán přiměřený zisk.

(Rozh. ze dne 3. února 1922, Kr II 375/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku lichevního soudu při krajském soudě v Olomouci ze dne 23. února 1921, pokud jím byla obžalovaná sprostěna dle § 259 č. 3 tr. ř. z obžaloby pro přešupek pře- dražování dle § 20 cís. nař. ze dne 24. března 1917, čís. 131 ř. z., zrušil napadený rozsudek a uznal obžalovanou vinnou podle obžaloby.

Důvody:

Zmateční stížnost státního zastupitelství, čelící z důvodu § 281 čís. 9 a) tr. ř. proti výroku, sprostujícímu obžalovanou ve směru přešupku dle § 20 cit. cís. nařízení, jest odůvodněna. Rozsudek zjistiv, že obžalovaná kupovala pod rukou cigarety, za tím účelem, aby je v době tehdejší nouze o kuřivo prodávala hostům svého hostince se ziskem, cigarety, koupené po 23 (24) hal., prodávala hostům svým po 30 h, jakkoliv kromě nákupní ceny dalších výrobních nákladů neměla, neshledal požadovanou cenu